

Nr 42.

Av herrar **Åkerlindh** och **Johanson** i Huskvarna, om
anslag till »Förbundet soldaternas vänner».

Vårt lands värnpliktiga ungdom måste efter försvarsfrågans lösning 1914 med betydligt utökad övningstid för alla truppslag och särskilt för infanteriet under större delen av utbildningsåret hava sitt hem i kasärnerna och får då försaka en stor del av vad ett gott hem har att bjuda dem. För att i någon mån ersätta detsamma och åt dem, som ej ägt förmånen av ett gott hem erbjuda en motvikt mot den många gånger råa och neddragande tonen i kasärnlivet samt i stället väcka och underhålla goda och ädla uppsåt och känslor, har inom vårt land den så kallade soldatmissionen kommit till stånd. Denna missionsverksamhet uppbäres av frivilliga gåvor av därför huvudsakligen religiöst intresserade personer inom olika samhällsklasser och medlemmar av olika religiösa grupper. Dess gynnare och vänner hava allt från missionens begynnelse 1877 intill nuvarande tid låtit vid de olika vapenövningsplatserna uppföra s. k. soldathem — för närvarande icke mindre än 30 till antalet (därav några få i förhyrda lokaler) — där soldaten mötes av hemlik trevnad, erbjudes tillfälle till ett stilla, kamratligt umgänge, får skriva brev till eller råka besökande anhöriga och vänner, åhöra goda och väckande föredrag, berörande nykterhet, sedlighet och gudsfruktan, ävensom studera värdefulla böcker jämte annan litteratur, som kan bibringa och underhålla den moral och karaktärens fasthet, som äro oundgängliga krav på en god soldat och fosterlandsförvarare.

Sant är, och med tacksamhet må erkännas, att flera av nu uppräknade förmåner komma soldaten till del i de moderna kasärnernas trevliga och välordnade samlingsrum. Dock är det särskilt två synnerligen betydelsefulla förmåner dessa samlingsrum *ej kunna* erbjuda sina besökare. Inrymda, som de äro, i de militära etablissementen, medföra de städse känslan av tvång, bundenhet och kasärnliv; de kunna under inga förhållanden möta soldatens ofta mäktiga behov av ro, förståelse, försynthet,

hjärtlighet, personlighet; de bjuda honom icke något av det han just nu behöver, nämligen hem. Detta göra soldathemmen.

God moral hos soldaten är, som bekant, den förnämsta av de faktorer, som medverka till våra vapens framgång vid fäderneslandets försvar.

Intet bidrager kraftigare till skapandet och upprätthållandet av en god moral än en sann gudsfruktan. Detta — själva huvudmålet med soldathemsverksamheten — inrymmes av helt naturliga skäl icke alls uti kasärnernas samlingsrums erkännansvärt goda och viktiga uppgifter.

Sedan några år tillbaka äro 23 av i vårt land befintliga 31 för soldatmissionen arbetande föreningar sammanslutna till det s. k. »Förbundet soldaternas vänner» i syfte att främja inbördes samförstånd och samarbete för det gemensamma målet, »soldaternas andliga och sedliga lyftning».

Förbundets »centralstyrelse» — med säte i Stockholm — utgöres för närvarande av Rappe, A. E., friherre, general, ordförande; Bernadotte, O., prins, vice ordförande; Dillner, B. H., överste, sekreterare; von Feilitzen, O., kommandör; von Holst, J. G., f. d. major; von Malmborg, C. A. F., f. d. major, samtliga boende i Stockholm. Ungerth, E., pastor inom svenska missionsförbundet, Örebro; Johansson, Viktor, soldathemsföreståndare i Jönköping (förut Skillingaryd); Hansson, C., spårvägsinspektör, Göteborg; Hammar, W., pastor inom baptistförbundet, Göteborg; Lagerqvist, K., fanjunkare vid Upplands infanteriregemente.

Centralstyrelsens arbete går enligt bilagda stadgar ut på dels att genom utsändande av föredragshållare och genom utgivande av litteratur inom vårt land sprida kunskap om soldatmissionens betydelse för krigsmakt och folk, och dels att direkt befordra soldathemmens verksamhet genom anordnande av föredrag m. m. — Det ekonomiska underlaget för allt detta har den utan någon som helst ersättning arbetande centralstyrelsen att söka uti frivilliga gåvor av för soldatmissionen intresserade medborgare landet runt. Givetvis är framgången av centralstyrelsens arbete i viss mån beroende av det ekonomiska understöd, som beredes densamma.

Då emellertid vinsten av arbetet kommer hela folket till godo, synes det vara rätt och billigt, att även staten bidrager till arbetets bedrivande.

Då enligt vad ovan framhållits soldathemsverksamheten och förbundet soldaternas vänner centralstyrelsens arbete kommer hela krigsmakten och folket till godo, och detta efter försvarsfrågans nyligen skedda lösning fått ökad betydelse, samt då det sålunda kan anses rätt och billigt, att denna hittills sedan många år helt och hållet med stöd av frivilliga gåvor bedrivna allt mer sig utvecklande verksamhet gives ett än bär-

kraftigare ekonomiskt underlag än vad som för närvarande kan förväntas vinnas på frivillighetens väg, så hemställa vi,

att riksdagen må för år 1916 bevilja ett anslag af tiotusen kronor till centralstyrelsen för förbundet »Soldaternas vänner» att emot redovisningsskyldighet användas till förbundets verksamhet.

Stockholm den 23 januari 1915.

N. Gust. Åkerlindh.

O. Johanson.

Huskvarna.

I motionen instämma:

S. Bengtsson.

S. Welin.

Aug. Larsson.

K. Lundberg.

Karl Karlsson.

Aug. Lingström.

N. E. Nilsson.

Adolf Janson.

Axel Lundblad.

Herm. Carlson.

C. O. Svensson.

Rosarus Andersson.

E. Eurén.

Ernst Liljedahl.

Albert Mossberg.

N. A:son Berg.

J. P. Igel.

E. Räf.

Bernhard Nilsson.

Per Gabrielsson.

J. A. Jonsson.

Axel Modig.

Alfred Persson.

Bilaga.

Stadgar för förbundet »Soldaternas Vänner».

Antagna vid den 6:te förbunds-konferensen 22—24 mars 1911.

§ 1.

Förbundet »Soldaternas Vänner» är en sammanslutning af föreningar, som bedriva soldatmission enligt i § 2 här nedan angivna grundsatser. Denna sammanslutning avser att främja samförstånd och samarbete mellan föreningarna för det gemensamma målet, soldaternas andliga och sedliga lyftning.

§ 2.

Förbundets *grundsatser* för soldatmissionens bedrivande äro följande:

1. Verksamhetens förnämsta syfte bör vara att föra soldaten under inflytande av evangelium såsom en Guds kraft till frälsning för var och en som tror, samt att bereda honom en tillflyktsort, där han kan komma i personligt umgänge med gudfruktiga kamrater och finna tillfälle till mera stillhet och vederkvickelse för sinnet än kasärn- och lägerliv i allmänhet erbjuda.

2. Den tillflyktsort (soldathem), som beredes soldaterna, bör dagligen vara öppen för dem. Guds evangelium bör där förkunnas och tillfälle finnas till sådan läsning, som i andligt och sedligt avseende kan gagna soldaten, ävensom till brevskrivning. Föredrag därstädes i sedlighetens eller nykterhetens intresse strida ej mot dessa grundsatser, då de fotas på en positivt kristlig grund.

3. Verksamheten bör ledas och övervakas av en styrelse, bestående av på Herren Jesus troende personer, vilka av hjärtat gilla i punkt 1 angivna huvudsyftet med verksamheten, och som äga förmåga att inom soldathemmet upprätthålla ordning och god anda, så att verksamheten kan vinna aktning av utomstående ävensom vederbörande regementschefs förtroende.

§ 3.

Förbundets angelägenheter handhas av en centralstyrelse, som har sitt säte i huvudstaden och som består av minst 7, högst 11 ledamöter. Av dessa böra minst 3, högst 5 tillhöra styrelsen för föreningen »Soldaternas Vänner i Stockholm», och de övriga utses bland soldatmissionens vänner i landsorten.

Centralstyrelsen utser sig ordförande, vice ordförande och sekreterare

ävensom ett utskott för frågor beredande och åtgärders vidtagande mellan de egentliga styrelsesammanträdena, vid vilka senare minst fem ledamöter skola närvara för att beslut skall kunna fattas.

§ 4.

Varje till förbundet »Soldaternas Vänner» hörande soldatmissionsförening får till förbundskonferens sända ett, högst två röstberättigade ombud. Har föreningen mera än ett soldathem eller arbetar den på mera än en lägerplats (garnisonsort), får den därutöver sända ännu ett röstberättigat ombud.

§ 5.

Vid förbundskonferens avgår en tredjedel av centralstyrelsen, varvid de avgående kunna åter inväljas. Vid samma tillfälle utses två styrelsesuppleanter ävensom två revisorer och en revisorssuppleant för granskning av förbundets räkenskaper. Val ske, då ej annorlunda yrkas, genom öppen votering.

§ 6.

Centralstyrelsen åligger att:

- 1) främja soldatmissionens utveckling i vårt land genom att sprida kunskap om densamma, tillhandagå de missionerande föreningarna med råd och upplysningar, verka för utsändande av reseombud samt spridande av de heliga skrifterna, traktater m. m. vid kasärner och lägerplatser;
- 2) tjäna som ett sammanbindande organ för föreningar, tillhörande förbundet;
- 3) anordna gemensamma konferenser vartannat år, då ej annorlunda bestämes genom konferensbeslut. Och skola sådana konferenser avse att stärka sambandet mellan förbundets olika grupper, att bereda tillfälle till ett fruktbringande tankeutbyte i frågor av gemensamt intresse samt att möjliggöra fattandet av gemensamma beslut till främjande av förbundets syften och sådan inbördes gemenskap i ordet och bönen, varigenom bröders händer må stärkas i Gud;
- 4) vid förbundskonferensen avgiva berättelse om styrelsens beslut och åtgärder sedan senaste konferens samt att med framläggande av behörig revisionsberättelse av konferensen begära ansvarsfrihet för förvaltning av förbundets medel sedan senaste konferens;
- 5) verkställa av konferensen beslutade åtgärder;
- 6) bevilja inträde i förbundet åt förening, som bedriver soldatmission, såvitt den av hjärtat gillar och i sin verksamhet vill tillämpa förbundets grundsatser.

§ 7.

Till förbundet anslutna föreningar böra under januari månad varje år insända en kort redogörelse för sin soldatmission under nästföregående år till sekreteraren i centralstyrelsen.

§ 8.

Förslag till ändring av dessa stadgar skall för att kunna vid konferens behandlas skriftligen insändas till centralstyrelsen minst två månader före konferensens öppnande.
